

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 3P/17/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113213577
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2015:1113213577.18

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v Bratislave v konaní pred samosudkyňou Mgr. Katarínou Škultétyovou v právnej veci starostlivosti súdu o maloletého C. B., nar. XX.X.XXXX, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, odbor sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, Vazovova č. 7/A, 816 16 Bratislava, dieťa rodičov: matky K. B., trvale bytom H. XX, F., zastúpenej advokátskou kanceláriou Fons iuris s.r.o., so sídlom Kominárska 2,4, Bratislava a otca J. R., trvale bytom X. J. XX, B., zastúpeného JUDr. Miroslavom Kučerom, advokátom, so sídlom Krajinská 30, Bratislava, za účasti prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava I, Kvetná 13, Bratislava, v konaní o návrhu matky na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, takto

r o z h o d o l :

Styk otca s maloletým C. B., nar. XX.XX.XXXX (ďalej len "maloletý") upravuje súd nasledovne:

Otec maloletého je oprávnený stretávať sa s maloletým jedenkrát v kalendárnom mesiaci, a to vždy v druhý piatok príslušného kalendárneho mesiaca, v čase od 15.00 do 17.00 hod., vždy za prítomnosti a asistencie zamestnanca neziskovej organizácie MIESTO POD SLNKOM, so sídlom v Košiciach v priestoroch MIESTO POD SLNKOM, n.o., prípadne na mieste týmto zariadením určenom.

Matke maloletého súd ukladá povinnosť odovzdať maloletého v čase určenom za začiatok stretnutia zamestnancovi zariadenia poverenému štatutárnym zástupcom zariadenia realizáciou styku.

Zastupovať maloletého a spravovať jeho majetok je oprávnená matka maloletého.

Súd týmto mení výrok rozsudku Okresného súdu Bratislava I v Bratislave zo dňa 28.10.2010, č.k. 2P/11/2010-80, právoplatného dňa 6.12.2010, a to v časti úpravy styku otca s maloletým a úpravy práva zastupovať maloletého a spravovať jeho majetok.

Vo zvyšku súd návrh matky **z a m i e t a**.

Matka maloletého je povinná písomne informovať otca maloletého o podstatných skutočnostiach týkajúcich sa maloletého v pravidelných mesačných intervaloch, vždy k 15. dňu kalendárneho mesiaca, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

O trovách štátu rozhodne súd samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

Matka maloletého sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 16.4.2013 domáhala nariadenia predbežného opatrenia - zákazu styku otca maloletého s maloletým C. B., nar. XX.X.XXXX (ďalej len "maloletý") Zároveň sa návrhom vo veci samej domáhala zmeny úpravy práv a povinností k maloletému v časti úpravy styku, o ktorom navrhla súdu rozhodnúť zákazom styku otca maloletého s maloletým a tiež v časti týkajúcej sa zastupovania a správy majetku maloletého, o ktorých navrhla rozhodnúť oproti ostanej úprave tak, že zastupovať a spravovať majetok maloletého bude matka maloletého.

V návrhu uviedla, že styk otca s maloletým bol doposiaľ realizovaný na základe právoplatného rozsudku Okresného súdu Bratislava I, č.k. 2P/11/2010-80 zo dňa 28. 10. 2010, podľa ktorého bol otec oprávnený stýkať sa s maloletým každý týždeň v stredu od 16.00 hod. do 17.30 hod. a každú párnú sobotu od 14.00 do 18.00 hod.

Návrh odôvodnila tým, že na Okresnom riaditeľstve PZ Bratislava IV v Bratislave, Odbore kriminálnej polície pod ČVS:ORP-126/1-OVK-B4-2013 sa vedie trestné stíhanie vo veci zločinu sexuálneho zneužívania maloletého podľa ustanovenia § 201 ods. 1, 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona, z ktorého je obvinený otec maloletého a ktoré doposiaľ nebolo právoplatne skončené. Trestné stíhanie je vedené na základe trestného oznámenia matky maloletého, č.k. 1 Pn/13, podaného na Okresnú prokuratúru Bratislava I dňa 11.2.2013 potom, ako sa od maloletého dozvedela, že otec maloletého na maloletého počas styku s maloletým dňa 25.1.2013 fyzicky a psychicky útočil, pričom útoky zo strany otca mali trvať už dlhodobo, po dobu asi jedného roka. Maloletý spomínal, že ho otec bije päťou do hrude, nadáva mu, bije ho po rukách, po chrbte, po nohách. K predmetnému týraniu malo dochádzať v byte na P. ulici č. XX. Okrem uvedených útokov maloletý informoval matku po styku s otcom v dňoch 6.2.2013 a 9.2.2013 o sexuálnom zneužívaní maloletého zo strany otca maloletého a to spôsobom opísaným v Zápisnici o podaní trestného oznámenia zo dňa 11.2.2013, ktorej fotokópiu pripojila k návrhu. K pohlavnému zneužitiu dochádzalo minimálne posledný rok, pričom okrem maloletého C. mal otec zneužívať aj svoje druhé dieťa, dcéru X. R., pochádzajúcu z predchádzajúceho manželstva, pričom podľa tvrdení maloletého si predmetné zneužívanie nahrával na video a ukazoval ho jej synovi, teda maloletému C.. Uviedla tiež, že otec maloletého nepracuje, je nezamestnaný a živí sa nekalou činnosťou v nočných hodinách. Matka maloletého mala za to, že v prípade ďalšieho styku maloletého s otcom je ohrozený život a zdravie maloletého, preto zároveň žiadala aj o vydanie predbežného opatrenia, ktorým súd styk otca s maloletým na čas do právoplatného rozhodnutia vo veci samej zakáže.

Otec maloletého s návrhom matky nesúhlasil a žiadal ho ako nedôvodný zamietnuť. Poukazoval na to, že matka maloletého od začiatku bránila v jeho stretávaní so synom, vyhovárala sa, že je C. chorý a nechávala otca schválne čakať, aby to otca omrzelo, on však vytrval a matka mu musela dieťa dať. Otec udával, že s maloletým mal vytvorený pekný vzťah a maloletý sa u neho dobre cítil. Často chodili spolu na výlety a maloletý bol rád v jeho spoločnosti, ako aj v spoločnosti jeho priateľky Z. a dcéry z prvého manželstva X., C. sestry. Za 3,5 roka stretávania sa ani raz nestalo, že by otec pre maloletého neprišiel. Maloletý nechcel často z domácnosti otca odísť a pýtal sa kedy bude môcť u otca zostať aj spať. Pred matkou mal však strach o otcovi hovoriť alebo sa pred ňou s otcom lúčiť. Podľa otca bol C. u otca veselý a šťastný. Obvinenia matky považuje otec za nezmysel, o čom má svedčiť aj to, že detská lekárka maloletého nikdy nezistila u maloletého žiadne známky zneužívania a ani učiteľky v škôlke na dieťaťu žiaden problém nebadali. Akékoľvek zneužívanie poprela aj maloletá X., o ktorej matka maloletého C. rovnako tvrdila, že je zneužívaná. Otec tiež poprel tvrdenia matky o strachu C. z otca, nakoľko sa podľa neho nezakladajú na pravde a ich cieľom je len zabránenie kontaktu otca s maloletým.

Kolízny opatrovník prítomný na pojednávaní navrhol súdu napriek tomu, že v trestnom konaní doposiaľ nebolo zneužívanie dieťaťa preukázané prihladiť na závery znaleckého dokazovania a preto odporučil súdu návrhu matky vyhovieť. Apeloval na to, aby bol zákaz považovaný za prechodný, na obdobie pokiaľ sa stabilizuje psychika maloletého tak, ako uzavrel znalec, preto odporučil, aby napríklad organizácia, ktorú navrhoval súd s maloletým pracovala a aby maloletého na styk s otcom pripravila.

Prokurátor Okresnej prokuratúry, ktorý do konania vstúpil podľa § 35 ods. 2 pís. e) Občianskeho súdneho poriadku dňa 02.10.2013, navrhol súdu návrhu matky na zákaz styku nevyhovieť, čo odôvodnil tým, že zákaz styku rodiča s maloletým dieťaťom predstavuje vážny zásah do práv a právom chránených záujmov maloletého dieťaťa ako aj jeho rodiča. Každý takýto zásah musí byť preto náležite odôvodnený, pretože v dôsledku zákazu styku môže dôjsť k ochladeniu citových väzieb medzi rodičom a dieťaťom a k prehĺbeniu narušenia vzájomných vzťahov, keďže sa ním rodičovi odoberá právo stýkať sa s dieťaťom

a to akýmkoľvek spôsobom. Zákaz styku rodiča s maloletým dieťaťom autoritatívne vyslovený súdom by mal byť podľa názoru Ústavného súdu Slovenskej republiky vysloveného vo viacerých rozhodnutiach len krajným opatrením. Vychádzajúc zo Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom. V konaní bolo nariadené predbežné opatrenie, ktorým súd dočasne zakázal stretávanie otca s maloletým z dôvodu trestného stíhania otca vo veci zločinu sexuálneho zneužívania, za predmetný skutok otec nebol doposiaľ uznaný za vinného. Prokurátor tiež poukázal na to, že súd v rámci dokazovania vykonal aj výsluch maloletého, z ktorého vyplynulo, že maloletý otca už dlhšiu dobu nevidel, ako svoju rodinu ho nedefinoval, avšak pripustil možnosť stretnutia sa s otcom. Toto stretnutie však podmienil prítomnosťou ďalšej osoby. V konaní bol vypracovaný aj znalecký posudok, v ktorom znalec vo svojich záveroch odporučil styk otca s maloletým zakázať, so záverov znaleckého posudku však nie je možné jednoznačne ustáliť, čo spôsobilo negatívny postoj maloletého k otcovi. Poukázal v tejto súvislosti na to, že je síce pravdou, že znalec odporučil súdu styk otca s maloletým zakázať, je však potrebné vyhodnotiť a prihliadnuť aj na ďalšie dôkazy, vrátane výpovede maloletého, ktorého názor vzhľadom na jeho vyspelosť a vek je podľa názoru prokurátora potrebné brať pri rozhodovaní na zreteľ. Preto prokurátor uzavrel, že napriek všetkému, aj pokiaľ vezme do úvahy, že maloletý bol zneužitý, čo však doposiaľ v trestnom konaní preukázané nebolo, bolo však preukázané, že maloletý si to subjektívne myslí, je potrebné zachovať právo oboch rodičov na kontakt s dieťaťom a to aj vzhľadom k tomu, že síce výsledky znaleckého dokazovania ukázali, že dieťa má odmietavý postoj k otcovi a že znalec styk s otcom realizovať neodporúča, v posudku však nie je nikde odpoveď na to, čo bolo príčinou odmietavého postoja dieťaťa voči otcovi, nakoľko je potrebné si uvedomiť, že k zákazu styku na základe predbežného opatrenia došlo len na základe trestného oznámenia podaného matkou, ktoré sa však doposiaľ nepotvrdilo. Prokurátor na základe uvedeného dospel k záveru, že v predmetnej veci neboli splnené podmienky na to, aby zo strany súdu došlo k tak závažnému zásahu do práv, akým je práve zákaz styku, preto navrhol, aby súd návrhu matky týkajúcejmu sa zákazu styku nevyhovel. To sa týka aj časti zastupovania a správy majetku.

Súd vec prejednal na pojednávaní za účasti matky maloletého, otca maloletého, ich právnych zástupcov a kolízneho opatrovníka maloletého a prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava I.

Súd vykonal vo veci dokazovanie vedúce k zisteniu skutkového stavu potrebného pre rozhodnutie veci, a to výsluchom matky, výsluchom otca, výsluchom kolízneho opatrovníka, vypočul návrh prokurátora, zisťoval názor maloletého, vykonal znalecké dokazovanie znaleckým posudkom znalca Mgr. Martina Balka, listinnými dôkazmi vzťahujúcimi sa k podstate veci, rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, č.k. 3T/129/2013-694 zo dňa 03.02.2015, prihliadol na obsah celého súdneho spisu a všetko, čo v konaní vyšlo najavo, na základe čoho zistil nasledujúci skutkový stav:

Maloletý C. B. má X rokov, pochádza zo vzťahu rodičov K. B. a J. R., ktorí neboli manželmi a od útleho veku maloletého nežijú v spoločnej domácnosti. Maloletý C. žije v spoločnej domácnosti so svojou matkou v byte na H. ulici v F., kde sa matka s maloletým presťahovali na jeseň roku 2014 a kde maloletý navštevuje tretí ročník základnej školy. Maloletý je zdravý.

Rozsudkom tunajšieho súdu, č.k. 2P 11/2010-80 zo dňa 28.10.2010, právoplatným dňa 06.12.2010 súd schválil dohodu rodičov o výkone práv a povinností k maloletého, na základe ktorej zveril maloletého C. do osobnej starostlivosti matky, otca maloletého zaviazal platiť výživné na maloletého vo výške 70 Eur od 01.03.2009 a ročné výživné vo výške 30 Eur zaplatiť spolu s bežným výživným za mesiac november 2010. Styk otca s maloletým upravil tak, že otec má právo stretávať sa s maloletým každý týždeň v stredu od 16.00 do 17.30 hod a každú páru sobotu od 14.00 hod. do 18.00 hod.

Konajúci súd uznesením zo dňa 02.05.2013, č.k.3P 17/2013-18, právoplatným dňa 06.06.2013 nariadil vo veci na návrh matky predbežné opatrenie, ktorým do času právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej zakázal styk otca s maloletým. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že v danom štádiu konania zvažil, že bez vydania predbežného opatrenia nie je možné dostatočne chrániť maloletého pred nepriaznivým dopadom možného konania otca, ktoré v prípade, že by pokračovalo, čo i len hypoteticky, nakoľko v tom čase preukázané nebolo, mohlo maloletého ohroziť na zdraví, ako aj živote. Rozhodujúca pre posúdenie z hľadiska možnej ujmy maloletého bola aj tá skutočnosť, že v danom prípade skutok, z ktorého bol otec maloletého obvinený mal smerovať priamo proti fyzickej a psychickej integrite maloletého, keďže

objektom skutku kladeného za vinu otcovi maloletému bol priamo maloletý, pričom otec maloletého bol v súvislosti s týmto skutkom v čase rozhodnutia súdu o predbežnom opatrení vzatý do väzby.

Matka maloletého v rámci svojej výpovede na pojednávaní okrem iného uviedla, že ako mama C. bude za neho bojovať a dúfa, že bude za neho bojovať aj kolízny opatrovník, ktorý ho v konaní zastupuje. Uviedla, že prvýkrát sa obrátila na súd v roku 2010, keď im otec maloletého vyvalil dvere, vtedy žiadala, aby súd upravil styk otca s maloletým len za jej prítomnosti nakoľko vedela, že C. otec nie je spoľahlivý. Ešte vtedy netušila čoho sa voči C. dopustí, v októbri 2010 súd nevyhovel jej návrhu a na základe rodičovskej dohody upravil styk otca s maloletým, ktorý matka vždy dodržiavala a všetky konflikty s otcom sa snažila eliminovať, nakoľko vedela, že je to typ človeka s ktorým sa nemožno mať konflikty. Ešte pred tým ako jej C. vo februári 2013 povedal o tom, čo mu otec robí, nechcel chodiť za otcom a ona nevedela prečo a v krátkom čase pred tým bol dvakrát vážne chorý, mal veľmi vysoké teploty. Trestné oznámenie na prokuratúru išla podať len preto, že sa C. rozhodol svojmu otcovi postaviť a povedal jej, že preto, čo mu robí, sa už nechce s ním stretávať. Ona C. v tom čase vychovávala sama, ale k svojmu otcovi sa hlásil, lipol na ňom a otec mu dokázal urobiť toto. Preto nerozumie tomu, prečo súd dospel k názoru, ktorý je v rozpore so znaleckým posudkom, prečo, keď súd vedel, že chce, aby sa C. stretával s otcom za niečej asistencie, prečo sa to nevyskúšalo pred súdom za asistencie sudkyne? Matka uviedla, že si myslí, že je potrebné pozerať na záujmy dieťaťa, nie na záujmy otca. Toto konanie podľa nej nemá víťaza, všetci traja sú obeťami avšak je potrebné prihliadať len na záujmy C.. Matka môže len reprodukovať, čo povedal C.. Vie, že C. nechce mať nič so svojím otcom. Matka poukázala na medzinárodnú správu, podľa ktorej 70% zneužívaných detí nie je schopných zaradiť sa do normálneho života a súd ide na C. skúšať, čo to s ním spraví, keď sa bude s otcom stretávať. Pritom z aktuálneho znaleckého posudku, vypracovaného v decembri 2014, zo str. 32 tretí odsek zhrnutia vyplýva, že už len kresba otca predstavuje pre C. zvýšenú psychickú záťaž. V rámci tej istej strany, na ktorú matka poukázala, znalec v zhrnutí uvádza, že bola zistená znížená schopnosť tešiť sa, smutná nálada, znížená výkonnosť a zo záveru vyplýva, že v prípade stretávania s otcom je ohrozený zdravý duševný vývoj. Myslím si, že aj toto stretávanie negatívne ovplyvní C. psychický stav. C. už teraz na základe negatívnej skúsenosti s otcom nedôveruje ľuďom, nevie riešiť kritické situácie, čo sa prejavuje tým, že v mnohých situáciách je presvedčený ak sa mu stane niečo zlé, že to nebola náhoda, ale že to bolo vopred plánované voči nemu, takéto správanie pred tým nemal. Matka uviedla, že celá jej rodina musí akceptovať, že pred C. sa nesmie otec vôbec spomenúť, nakoľko im C. vysvetlil, že on sa snaží na to celé zabudnúť a ony mu to pripomínajú. C. tiež uviedla, že ak ju otec obviňuje z klamstva, je potrebné si uvedomiť, že práve C. otec je chronický klamár, čo vyplýva aj z dokladov v spise a klamal aj jej od začiatku, keď spolu začali žiť, nepovedal jej, že je ženatý, že má X.. Klamal aj svojej rodine, sám jeho otec potom, čo bol vzatý do väzby v médiách povedal, že J. je čierna ovca rodiny, že vždy ňou bol. Keď teraz poukazuje na starostlivosť o X., kým rodičia maloletého žili spolu, sa o ňu otec veľmi nezaujímal, keď ju doniesol k nim, keď spolu žili väčšinou sa o ňu starala ona, on chodil vždy z domu na noc preč. Nevedela, kde pracuje, kde chodí. Až do februára 2013 vie s určitosťou, že chodil do práce na noc, pretože aj C. jej vracal nie podľa súdneho rozhodnutia, ale neskôr - na večer, keď šiel do práce. Sám pred súdom vo svojej skoršej výpovedi uviedol, že v noci pracuje pre pána R., s ktorým má vzťah. Jeho spôsobom života nemá nič spoločné s morálnymi hodnotami, aj z jeho terajšieho správania je podľa matky vidieť, že otec nebude akceptovať pokyny pracovníka počas asistovaného styku.

Z výpovede otca na pojednávaní okrem iného vyplynulo, že toho času býva na Y. XX s priateľkou Z. v jedno - izbovom byte. Od 01.08.2015 pracuje ako taxikár vo Y. V., predtým bol v skúšobnej dobe, teraz je zamestnaný na riadny pracovný pomer. Predtým pracoval v H. a predtým na trhu na P. ulici. Uviedol, že by už rád C. videl, pretože všetko je vymyslené a C. žije pod nátlakom matky. Súdu v rámci výpovede navrhol, aby v záujme C., bol styk najprv realizovaný za prítomnosti odborníkov, napr. psychológov, ktorí pomáhajú cudzincom, ktoré svoje deti nevideli, zbližiť sa s nimi. Myslí si, že by to pomohlo aj C.. C. bol počas trestného konania manipulovaný nielen zo strany matky, ale aj zo strany vyšetrovateľa a prokurátora, ktorí sa ho napr. šesť krát pýtali, ako otca volá, pričom C. vždy povedal, že si nepamätá, čo vzhľadom nato, že bol dva dni predtým s otcom na sánkovačke nie je možné. Aj zo znaleckého posudku v tomto konaní je zrejmé, že matka C. ním straší, robí to nielen matka, ale aj celá jej rodina. Zo str. 29 posudku vyplýva, že ak C. zabudne na zlé veci, "ona" mu to pripomenie. Ona nemôže byť nikto iný len jeho matka. C. dokonca uviedol u znalca, že keď rodičia ešte spolu bývali mu otec rozšliapal helikoptéru a on sa išiel schovať pod perinu. C. bol vtedy maličký, keď otec s matkou spolu žili a preto si to podľa otca nemôže pamätať, rozpráva príbehy vymyslené matkou, ako bol otec zlý. Odkiaľ taký malý chlapec vie napr. pomenovať, že bol sexuálne zneužívaný. Toto pomenovanie mu museli povedať dospelí a

keďže s rodinou otca nie je v kontakte, musela to byť matka a jej rodina. Otec uviedol, že v UNICEF mu povedali, že stálou sugeriou sa dá docieľiť, že dieťa to prežíva ako skutočnosť. Podotkol, že chlapec u znalca uviedol, že najhoršie, čo mu otec robil, bolo nejaké železo na lanku, nejaká kocka zavesená na oceľovom lanku, na ktorej ho mal hojdať na chodbe. Znalec nevedel vysvetliť, čo je myslené tou kockou. Znalec tiež v posudku napísal, že celá matkina rodina sa otca bojí. Podľa otca dieťa nemôže vyrastať normálne, keď ho celá rodina straší. Otec uviedol, že nesúhlasí s tým, že C. neustále menil školu, ako triať je už v tretej škole, nevie čo bolo dôvodom matkinho konania, keď on ho v škole nevyhľadával, chodil iba za učiteľkou, nikdy nie za ním. Aký psychický dopad majú na maloletého neustále zmeny, keď je vytrhnutý z prostredia v ktorom vyrastal. Celá výpoveď maloletého v trestnom konaní je postavená na tom, že matka mu ukázala video, keď bol bábätko ako ho otec prebaľuje, kde mu prirodzene pri prebaľovaní chytal pipíka a krémoval. Podľa otca sú dieťaťu tieto veci známe ako sexuálne obťažovanie a je jasné, že to bude interpretovať živo a presvedčivo, lebo to videl na videu a povedala mu to jeho matka, ktorá je pre neho autoritou. Otec uviedol, že C. mu veľmi chýba. Nerozumie, prečo sa C. bojí všetkých jeho príbuzných, napr. babky, ktorú údajne nespoznal, Z., X., veď ony mu nemali ublížiť. Podľa otca je príčinou strachu matka, ten strach musí totiž podľa neho niekde prameniť, musí to mať koreň a koreň je matka, živiteľ strachu. Keď sa otec C. bývalých učiteľiek pýtal, či vedia, či ich matka informovala, čo sa C. stalo, nevedeli o ničom, čo otec považuje za neprirodzené, keďže každá matka, ktorej dieťa bolo zneužívané by určite informovala učiteľky, aby vedeli ako postupovať v prípade nejakej zvláštnej reakcie, rovnako je podľa neho prirodzené, že by dieťa to, že mu otec robil zle, učiteľkám povedalo. C. mal od narodenia zázemie, kamarátov na F., preto podľa otca nebolo v jeho záujme presťahovať ho do F.. Zvláštne je tiež podľa otca to, že matka s dieťaťom nenavštívila odborníkov, ktorí pracujú so zneužívanými deťmi a navštívila ich až na podnet právničky otca. Uviedol, že C. má strašne rád, že mu už dávno odpustil, že sa nebojí žiadneho súdu, zaujíma ho len súd od C. a toho sa vôbec nebojí. Kedykoľvek sa mu pozrie do očí.

Z výsluchu maloletého C. uskutočneného súdom dňa 19.08.2015 za prítomnosti prokurátora vyplynulo, že maloletý ako sám uviedol býva teraz s mamou v F. kam sa presťahovali minulé leto, tesne pred začiatkom školského roka. Ako dôvod uviedol, že tam majú celú rodinu, babku, dedka, sesternicu, tetu. V reakcii na otázku súdu uviedol, že otec nie je jeho rodina a býva v L.. Maloletý tiež uviedol, že mu stále chodia na myseľ myšlienky, čo mu otec robil a to mu ubližuje. V reakcii na tvrdenie súdu, že ho otec ľúbi, C. uviedol, že to nie je pravda, lebo mu robil zle. Podľa neho otec ani nevie, ani si nepamätá, čo mu všetko robil. Uviedol tiež, že mame povedal o konaní otca až neskôr preto, že mu otec zakázal, aby povedal, čo konkrétne mu robí, pričom sa mu mal vyhrážať, že ak to prezradí urobí mu jednu z tých najhorších vecí, akú mu robil. Na otázku súdu, či predtým ako mal otec C. ubližovať sa s mamou o ňom rozprávali, C. uviedol, že trochu a to iba v tej súvislosti, že čo a ako bolo počas stretnutí s otcom a C. uviedol, že sa veľmi bál otca a vecí, ktorými sa mu vyhrážal, preto váhal mamine povedať pravdu. Podľa neho nie je pravda, čo hovorí otec, nakoľko on sa nepamätá sa, že by sa spolu hrávali, mal u neho len jedinú skladačku lega, z ktorej mnohé komponenty chýbali. Nie je pravdou, že chodievali k babke, boli tam len dva krát. Na otázku súdu, týkajúcu sa možných stretnutí C. s otcom povedal, že keby mali byť sami tak určite nie, keby tam bol niekto dospelý tak možno, čo odôvodnil tým, že tak by mu otec nemohol urobiť nič zlé, len by mu raz za čas potichu zanaďoval, avšak stretnúť s ním by sa mohol naozaj len raz za čas, raz za pol roka na jednu sekundu. Na otázku prokurátorky, čo by počas stretnutí s otcom robil C. povedal, že nevie, asi by sa s ním rozprával o tej minulosti. Pokiaľ ide o telefonický kontakt, povedal, že to by šlo raz za mesiac až dva, avšak po jeho narodeninách kedy má dostať mobil.

V súvislosti s výsluchom maloletého súd považuje za potrebné uviesť, že maloletý C. pôsobil počas celého rozhovoru so súdom veľmi spontánne a uvoľnene a aj bez odborného psychologického vzdelania, súd vzhľadom na svoje skúsenosti s výsluchmi maloletých, ktoré bežne vykonáva vedel posúdiť, že rozhovor C. netraumatizuje, rozhovor bol vedený citlivo, primerane k veku maloletého a okolnostiam prípadu, bolo očividné, že sa v prítomnosti sudkyne a prokurátorky cítil uvoľnene, z kancelárie sudkyne vychádzal v dobrej nálade, preto súd reakciu matky, ktorá v prítomnosti dieťaťa zdôraznila, že je jej ľúto, že to maloletý musel výsluch absolvovať považuje za neadekvátnu k situácii.

Súd na ochranu maloletého a v snahe nevystavovať ho psychickej záťaži ďalej nepátral po konkrétnych negatívnych zážitkoch, nakoľko už tieto maloletý podrobne niekoľkokrát opísal a sú dostupné v súdnom spise.

Z uznesenia Okresného riaditeľstva PZ Bratislava IV, odboru kriminálnej polície, ČVS:ORP-126/1-OVK-B4-2013 zo dňa 13.2.2013 súd zistil, že na základe trestného oznámenia matky bolo Okresným riaditeľstvom Bratislava IV, Odbore kriminálnej polície začaté trestné stíhanie a súčasne vznesené obvinenie za zločin sexuálneho zneužívania maloletého C.. B.. a maloletej X.. R.. podľa ustanovenia § 201 ods. 1, 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že od presne nezisteného dňa roku 2011 až do dňa 26.1.2013 a dňa 9.2.2013 sa chytal za penis poškodeného a trel mu ho až do momentu kým sa poškodený nepomocil a strkal prsty do konečníka poškodeného až kým sa poškodený nepokakal, nútil poškodeného, aby sa dotýkal jeho penisu, konkrétne dňa 26.1.2013 mu chytal penis a pchal jazyk do konečníka a následne držal poškodeného za hlavu a nútil ho, aby sa pozeral opakovane na nahrávku v mobilnom telefóne, ktorú zhotovil obvinený, na ktorej obvinený berie penis poškodeného do svojich úst, dňa 9.2.2013 chytal poškodeného za penis, pchal svoj jazyk do úst poškodeného a prsty do jeho konečníka, pričom robil kmitavé pohyby, ďalej obvinený otec poškodenej v L. na adrese P. XX v byte na X. poschodí od presne nezisteného obdobia roka 2011 až doposiaľ sexuálne zneužíval pred očami maloletého C..B.. aj poškodenú.

Z rozsudku Okresného súdu Bratislava IV, č.k. 3T/129/2013-694 zo dňa 03.02.2015 (č.l. 369), ktorý doposiaľ nie je právoplatný, nakoľko do času rozhodnutia súdu o návrhu matky na zákaz styk nebolo rozhodnuté odvolacím súdom o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava IV voči označenému rozsudku, vyplynulo, že otec maloletého J. R. bol oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava IV, sp. zn. 1Pv 107/2013 (v spise na č.l. 229b a nasl.) zo dňa 10.09.2013, pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Trestného zákona s poukazom na § 138 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, ktorého sa mal otec maloletého dopustiť tým, že počas spoločných stretnutí so synom v mieste prechodného bydliska na P. XX v L. od presne nezisteného dňa roku 2011 do 09.02.2013 opakovane niekoľkokrát sexuálne atakoval maloletého takým spôsobom, že maloletého chytal za penis, trel mu až kým sa maloletý nepomocil, strkal mu prst do konečníka a rukou robil kmitavé ohyby, až kým sa maloletý nepokakal, taktiež nútil maloletého, aby sa mu rukou dotýkal penisu, maloletého bozkával na ústa a svoj jazyk mu strkal do úst, pričom k takýmto atakom došlo tiež dňa 26.01.2013, kedy maloletému chytal penis, strkal mu jazyk a prst do konečníka, maloletému držal hlavu a nútil ho pozerať videonahrávku v mobilnom telefóne s obsahom sexuálnych aktivít iných osôb a videonahrávku orálneho styku obvineného s maloletým, pri ktorom maloletému cmúľal penis, dňa 09.02.2013 opätovne chytal maloletého za penis a bozkával ho na ústa a svoj jazyk mu strkal do úst, strkal mu prst do konečníka a rukou robil kmitavé pohyby. Rozsudok bol odôvodnený tým, že nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Súd tiež uviedol, že v predmetnej veci bolo na hlavnom pojednávaní vykonané rozsiahle kontradiktórne dokazovanie všetkými dostupnými a vykonateľnými dôkazmi. Prvostupňový (trestný) súd rešpektoval právny názor odvolacieho súdu (ktorý pôvodný oslobodzujúci rozsudok zo dňa 20.12.2013 zrušil a vrátil na ďalšie konanie) na doplnenie dokazovania a všetky navrhnuté dôkazy vykonal a opätovne ich vyhodnotil až napokon dospel k záveru, že vykonaným dokazovaním sa nepodarilo preukázať, že sa stal skutok, ktorý je predmetom obžaloby. V odôvodnení rozsudku súd poukázal na zjavné nedostatky prípravného konania, predovšetkým mu vytýkal zjavne zlú taktiku vedenia výsluchu maloletého vyšetrovateľom, kedy vyšetrovateľ pripustil, aby bola pri výsluchu maloletého prítomná jeho matka, ktorá mala byť neskôr v konaní vypočutá ako svedkyňa a ktorá mala vypovedať o tom, čo sa od C. dozvedela. Keďže matka bola prítomná pri výsluchu syna značne to znehodnocuje obsah jej následnej svedeckej výpovede, nakoľko počula pri výsluchu maloletého to, čo hovoril vyšetrovateľovi a pri svojej výpovedi už musela byť ovplyvnená tým, čo počula od syna pri jeho výsluchu a nemusela správne interpretovať to, čo od syna počula ešte pred podaním trestného oznámenia. Pri podávaní trestného oznámenia matkou maloletého sedel maloletý na kolenách matky, takže počul, čo táto polícia vypovedala a mohol si jej vyjadrenia sám zapamätať a tieto neskôr interpretovať ako vlastné, čo napokon pripustil aj vypočutý znalec, čo značne znehodnocuje následný obsah výpovede maloletého. Za nedostatok prípravného konania vyhodnotil súd aj používanie psychického nátlaku pri výsluchu svedkyne X. R., ako aj to, že písomné zacytenie úkonov vykonaných v prípravnom konaní nezodpovedá skutočnému obsahu vykonaných úkonov, ku ktorým došlo tak pri prepise výpovede maloletého C., ako aj pri výsluchu X. R., kde na obrazovom zázname chýba časť jej výsluchu. Súd v odôvodnení ďalej uviedol, že pokiaľ ide o vierohodnosť výpovedí svedkov, k tejto zaujal stanovisko aj cez verbálny prejav, mimiku a správanie vypočúvaných osôb, v súvislosti s čím uviedol, že svedkyňa K. B., matka maloletého pri výsluchu vypovedala mimoriadne ticho, musela byť často vyzývaná k odpovediam, klopile zrak, vyhýbala sa očnému kontaktu, neustále si medľila ruky. Na druhej strane svedkyňa Z. J. vypovedala bez emócií, jasne, zrozumiteľne. Veľmi silný dojem na súd zanechala výpoveď svedkyne X. R., ktorá vypovedala veľmi presvedčivo, podrobne, plne v súlade so

svojou výpoveďou z prípravného konania, vypovedala jasne a zrozumiteľne. Súd poukázal tiež na to, že z výpovedí matky maloletého, lekárskeho správ, výpovedí ošetrojúcej lekárky, psychologičky, učiteľiek v škôlke, z výpovedí svedkov, nevyplýva žiadne fyzické násilie zo strany obžalovaného voči C., na základe čoho uzavrel, že C. v tomto smere nehovorí pravdu, čo súd uzavrel na základe vykonaných dôkazov aj o ostatných tvrdeniach maloletého C. (č.l. 388). V danej veci napokon uviedol, že po vykonanom dokazovaní a vyhodnotení dôkazov konštatuje, že jediný usvedčujúci priamy dôkaz voči obžalovanému, ktorým je výpoveď maloletého C. bola vykonaným dokazovaním z prevažnej miery vyvrátená a vo zvyšku spochybnená. V danej veci neexistuje ani ucelená reťaz nepriamych usvedčujúcich dôkazov, ktoré by preukazovali, že skutok sa stal.

Zo znaleckého posudku znalca Mgr. Martina Balka č. 19/2014 ustanoveného súdom v tomto konaní vyplynulo, že znalec vzhľadom na psychosexuálny vývoj, rozumový a mravný vývoj otca maloletého, ako aj s ohľadom na psychologický profil otca maloletého uzavrel, že v danom prípade nie je vylúčené, že otec maloletého môže na základe svojho stavu negatívne ovplyvniť zdravý vývoj a vývin maloletého, dokonca je podľa neho prítomné riziko, že by výkon rodičovských práv a povinností zo strany otca mohol spôsobiť maloletému ujmu. U otca bola totiž zistená nedostatočná schopnosť autonómne sa rozhodovať, projektovať a starať sa o budúcnosť, otec má nejasné ciele v rámci sebaurčenia, zhoršené ovládanie emócií, afektov a vnútorných impulzov, je výbušný, nezdržanlivý, afektívne odbrzdený, ťažkopádny, snaží sa skrývať svoj maladjustívny životný štýl, je vo zvýšenej miere závislý na pudoch a vnútorných impulzoch, dominuje u neho znížená psychická diferencovanosť, silná vitalita, jeho pudy a inštinkty prestupujú celou osobnosťou. U otca maloletého bola tiež aktuálne zistená prítomná zvýšená aktivita obranných mechanizmov osobnosti, ktorá sa prejavuje v jednostrannom pozitívnom vykresľovaní svojej rodičovskej kompetencie v kontraste k osobnostným charakteristikám matky, ktorú obviňuje a upodozrieva z úmyselného ovplyvňovania a manipulácie maloletého. Vzhľadom na -výsledky psychologického vyšetrenia, s ohľadom na psychologický profil otca maloletého, jeho doterajší spôsob života a jeho vzťahy, nie je podľa znalca z psychologického hľadiska vylúčené, že pri stretávaní maloletého C. s otcom dôjde k ohrozeniu zdravého vývoja a vývinu maloletého a k jeho psychickej ujme. Vzhľadom na výsledky komplexného psychologického vyšetrenia, psychologický profil otca, ako aj s ohľadom na znalecký posudok klinického psychológa Dušana Kešického, znalca z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých a psychológia sexuality, vypracovaný dňa 2.4.2013, nie je podľa znalca vylúčené, že otec maloletého mohol zneužívať maloletého resp. mu vedome alebo nevedome spôsobiť ujmu, čo je dané špecifikami v jeho psychosexuálnom dozrievaní, nejasne zakotvenej sexuálnej identite, nevyhranenej orientácii, výraznom narcizme, abnormnej organizácii osobnosti a poruchami motivácie a kontroly pri strese, ktoré môžu vyplývať z nedostatočného ventilovania pohlavného pudu (libida). PPG vyšetrením bola u otca zistená nadpriemerná tumescenčná aktivita bisexuálne orientovaného jedinca, nález potvrdil prítomnosť juvenilných sexuálnych objektov (homo a hetero), v záujmovom spektre vyšetřovaného. Deviacia nebola zistená, pričom prípadné patologické konanie pochádza zo zdroja nezvládnutého pudu na pozadí poruchy osobnosti. Vzhľadom na zrealizované psychologické vyšetřenia nie je podľa znalca z psychologického hľadiska vylúčená možnosť, že otec je schopný vnímať aj svojho maloletého syna ako objekt sexuálnej túžby, nakoľko PPG nález potvrdil prítomnosť juvenilných sexuálnych objektov v záujmovom spektre vyšetřovaného, relevantného pre uspokojovanie pohlavného pudu. Podľa názoru znalca tak existuje riziko ohrozenia duševného stavu maloletého a jeho zdravého psychického a fyzického vývinu v dôsledku správania a osobnostných dispozícií otca maloletého. Pri interview so znalcom maloletý spontánne popísal obavnú a vyhýbavú symptomatiku vo vzťahu k otcovi, ktorého vníma ako ohrozujúcu rodičovskú postavu, čo sa snaží spracovať na symbolickej úrovni prostredníctvom emočnej a vzťahovej väzby k matke a ďalším príbuzným. Maloletý C. v rámci interview so znalcom a pri realizácii psychodiagnostických metód kooperoval, bol usmerniteľný, nadväzuje raport (kontakt) so znalcom a bez viditeľných ťažkostí s ním zostal počas vyšetřenia aj bez prítomnosti matky, pričom klinický dojem a jeho aktuálne duševné rozpoloženie výrazne kontrastuje s materiálom, ktorý produkuje v rámci projektívneho testu štruktúry osobnosti, v ktorom dominuje závažnejšia psychopatologická symptomatika, ktorá imponuje ako posttraumatické reziduum. Vo vnútornom prežívaní maloletého je podľa zistení znalca prítomné masívne množstvo nespracovaných komplexových, zraňujúcich a devalvujúcich obsahov, ktoré narušujú kvalitu jeho intrapsychickej regulácie a spôsobujú maloletému výrazný subjektívny diskomfort. V obsahoch jeho myslenia sú podľa znalca nedostatočne zastúpené kvalitné humánne projekcie, prevládajú stereotypie, impulzívne a negatívne momenty. V rámci masívnej aktivity obranných mechanizmov jeho osobnosti je prítomná neefektívna snaha o vytesnenie resp. izoláciu traumatických spomienkových obsahov. Jeho osobnosti je zvýšené množstvo nespracovaných agresívnych, morbídnych, defektných a komplexových

obsahov, naznačená je aj zvýšená opatrnosť a nedôverčivosť v rámci interpersonálnej sféry a zvýšená vzťahovačnosť, ktoré poukazujú na prítomnosť traumatických zážitkov s negatívnym dopadom na jeho harmonický psychosexuálny vývin a celkový adaptačný potenciál, s rizikom následného disharmonického osobnostného vývinu.

Na druhej strane podľa názoru znalca momentálne nie je prítomné riziko ohrozenia zdravého duševného vývoja maloletého správaním matky, tak s ohľadom na jej osobnostné dispozície, jej vzťahovú väzbu s maloletým ako aj s ohľadom na skutočnosť, že maloletý je dlhodobo vychovávaný takmer výlučne matkou. Maloletý v prítomnosti matky neprejavuje viditeľnú úzkostne-depresívnu, obavnú alebo vyhýbavú symptomatiku, v kontakte, pri komunikácii a vzájomnej interakcii s matkou je spontánny, na jej matky reaguje pozitívne, mimovoľne vyhľadáva jej fyzickú blízkosť, zapája sa do konverzácie, vnáša do nej vlastné témy, v kontakte je adekvátny. Aktuálne je maloletý vo výraznej miere naviazaný na matku a voľnočasové vzťahy rozvíja najmä v prostredí širšej rodiny, jeho sociálne interakcie sú primárne ovplyvnené negatívnymi skúsenosťami v rámci bazálnej rodiny ako aj sekundárnou traumatizáciou v kontexte následných sociálnych komplikácií, ktoré sa dotýkajú jeho rodinného zázemia v súvislosti s pretrvávajúcim trestnoprávnym i poručníckym konaním. Do značnej miery negatívne pocity a momenty v prežívaní potláča a neprejavuje ich v kontakte a v komunikácii s druhými ľuďmi, tieto však majú negatívny dopad na jeho duševnú stabilitu ako aj riziko vulnerabilizácie a senzitivizácie jeho osobnosti, v dôsledku čoho je pri kritických témach neistý a nerozhodný. V rámci hodnotenia interpersonálnych reakcií sú u neho prítomné neutrálne a negatívne reakcie, výpovednú hodnotu má najmä absencia pozitívnych resp. požadujúcich reakcií. Dokáže adekvátne určiť naznačené sociálne role a postoje, primerane zhodnotiť situáciu a významovo odlíšiť podstatné línie daného sociálneho kontextu. S jeho percepciami rodinných vzťahov je spojené zvýšené množstvo asociácií na negatívne komunikačné vzorce, ktoré poukazujú na jeho zvýšenú senzitivitu (citlivosť) a vulnerabilitu (citovú zraniteľnosť) pokiaľ ide o jeho percepciu vzájomných vzťahov medzi rodičmi navzájom a medzi ním a otcom. V tomto kontexte je u neho aktuálne zvýšená miera anticipácie negatívnych resp. ambivalentných postojov k rodičom resp. špecificky k postave otca, kontakt s ktorým odmieta. Maloletý dosiahol výsledky, ktoré nepoukazujú na prítomnosť zvýšeného sýtenia jeho prežívania úzkostnými momentmi (manifestná anxieta), pokiaľ ide o štandardnú komunikáciu na neutrálne témy, pričom pri konfrontácii s kritickými témami je jeho nálada labilnejšia a psychomotorika instabilnejšia. Aktuálne u neho nie je prítomná klinicky významne zvýšená miera depresívnej symptomatiky v jeho prežívaní, pričom v škálach interpersonálne ťažkosti a anhedónia (znížená schopnosť tešiť sa) získal priemerné skóre a mierne zvýšené skóre dosiahol v subškálach smutná nálada, znížená výkonnosť a negatívne sebahodnotenie.

Podľa výsledkov komplexného psychologického vyšetrenia všetkých zúčastnených, vrátane maloletého C., tak znalec súdu odporučil zakázať styk otca s maloletým C., vzhľadom na významne zvýšenú mieru rizika ohrozenia jeho zdravého psychického vývinu a integrity jeho osobnosti pri potenciálnom zachovaní stretávania maloletého s otcom. K takémuto odporúčaniu znalec dospel na základe dôkladného zváženia najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa, nakoľko v súčasnosti absencia styku s otcom môže stabilizovať jeho psychický stav a psychosexuálny vývin, čo by sa vzhľadom na osobnostné charakteristiky otca a duševný stav maloletého, nedalo dosiahnuť pri expozícii (vystavovaní) maloletého prítomnosti otca. Znalec v posudku uviedol, že jeho odporúčanie vychádza jednak z psychologických charakteristík osobnosti otca maloletého dieťaťa a jeho celkového adaptačného potenciálu, ktorý je v dôsledku jeho abnormne štrukturovanej osobnosti so zmiešanými narcistickými, histriónskymi, dissociálnymi a paranoidnými črtami hranične znížený, ako aj z aktuálneho duševného stavu maloletého C., u ktorého je v rámci jeho vnútorného prežívania prítomná posttraumatická reziduálna (zostatková) ako aj obavná a vyhýbavá symptomatika, vo vzťahu k otcovi. Znalec tiež uviedol, že maloletý C. podľa intenzívne prežíva konfrontáciu s problematikou rodičovskej starostlivosti, je pre neho zaťažujúce a zraňujúce zaoberať sa spomienkami na vzájomné interakcie, ktoré prežil v minulosti, vo vzťahu k otcovi prežíva ohrozujúce pocity, v rámci projektívnej varianty kresby rodiny ho znázornil ako rozzúreného býka, ktorý rozdupe rádovo menšie postavy maloletého a matky. Pre maloletého už takáto riadená expozícia negatívnym a zraňujúcim intenzívnym emóciám vo vzťahu k otcovi predstavuje zvýšenú psychickú záťaž.

V súvislosti s vykonaným znaleckým dokazovaním a ním súvisiacou námietkou zo strany otca, že predmetom znaleckého dokazovania nebolo zisťovanie vzájomnej interakcie maloletého s otcom, čo podľa otca do značnej miery spochybnilo závery znalca, súd považuje za potrebné vysvetliť, že pri nariadení znaleckého dokazovania, byť si vedomý tohto aspektu citlivo zvažoval, či v danom prípade nepoveriť znalca aj úlohou skúmania vzájomnej interakcie otec a syn. V záujme maloletého, ako

záujmu v konaní prvoradému a nadradenému nad záujmy ostatných účastníkov konania však napokon zväžil, že v rámci znaleckého dokazovania, ktorému bolo maloletého na jednej strane nevyhnutné podrobiť je potrebné zabrániť čo i len možnej retraumatizácii maloletého prípadnou interakciou s otcom. O skutočnosti, že súd túto otázku riadne zväžil svedčí aj to, že jeho rozhodnutie vychádzalo zo záverov správy PhDr. Vandy Šaríkovej, psychológa Centra pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie Bratislava II zo dňa 08.10.2013, zaslanej na žiadosť súdu (č.l. 174), ktorú maloletý v tom čase navštevoval a ktorá uviedla, že z dôvodu potreby zabránenia vzniku sekundárnych neurotických, prípadne somatických prejavov je potrebné nevystavovať dieťa opätovnému "otváraníu" tejto témy.

Pokiaľ ide o výhrady otca k znaleckému posudku vznesené prostredníctvom jeho právneho zástupcu týkajúce sa vierovyznania znalca, označeného právnym zástupcom za "luteránskeho farára", ktorý je z aspektu viery voči otcovi zaujatý pre jeho spôsob života, tieto súd posúdil ako absolútne nedôvodné a iracionálne, nakoľko v danom prípade ide o znalca riadne zapísaného v zozname znalcov a tlmočníkov vedeného Ministerstvom spravodlivosti SR na základe zákona č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorého odborná spôsobilosť je aprobovaná jeho zápisom v zozname, preto súd nemá dôvod a ani právo jeho odbornú spôsobilosť v súvislosti s jeho náboženským vyznaním spochybňovať.

Pokiaľ ide o vykonané dokazovanie, resp. hodnotenie, ktoré z navrhnutých dôkazov súd vykonal (ust. § 120 ods. 1, veta druhá O.s.o.), súd zamietol návrh otca na vykonanie dokazovania výsluchom svedkyne Z. J., nakoľko na základe záverov vykonaného dokazovania uzavrel, že vzhľadom na rozsiahle vykonané dokazovanie, vrátane dokazovania vykonaného rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV v súvisiacej trestnej veci, tak ako je označený vyššie, v ktorom súd výsluch svedkyne vykonal, napriek tomu, že je súdu jasné, že v tomto konaní obsah jej výpovede uvedenej v trestnom rozsudku je potrebné hodnotiť "len" ako listinný dôkaz a nie svedeckú výpoveď a súdu je zrejmé aj skutočnosť, že v oboch konaniach ide o odlišný predmet konania posúdil navrhnutý dôkaz ako nadbytočný, keďže vykonané dokazovania na jeho už spomenutú rozsiahlosť poskytlo súdu dostatočný podklad pre zistenie skutkového stavu nevyhnutného pre rozhodnutie.

Súd neprihliadol na listinné dôkazy doručené súdu otcom maloletého dňa 09.12.2015 z dôvodu, uznesením vyhlásením na pojednávaní dňa 23.11.2015(č.l. 446 až 464) súd vyhlásil dokazovanie za skončené, čo v zmysle ust. § 120 ods. 4 O.s.p. bráni tomu, aby súd na neskôr označené alebo predložené dôkazy prihliadol.

Podľa § 24 ods. 4 Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len "Zákon o rodine"), súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

Podľa ods. 5 citovaného ustanovenia, súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov dbá na právo toho rodiča, ktorému nebude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati. Rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, môže sa práva na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati domáhať na súde.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 3 Zákona o rodine, ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd obmedzí styk maloletého dieťaťa s rodičom alebo ho zakáže.

Podľa ust. § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

Súd sa v rámci rozhodovania o matkou navrhovanej zmene úpravy v prvom rade vysporiadal so zákonnou podmienkou, ktorou je preukázanie zmeny pomerov, keď ustálil, že v danom prípade niet žiadnych pochybností, že od času ostatného rozhodnutia súdu o úprave výkonu rodičovských práv a

povinností, ktorým bolo rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I, rozsudok, č.k. 2P 11/2010-80 zo dňa 28.10.2010, právoplatné dňa 06.12.2010, došlo k zmene pomerov odôvodňujúcou zmenou rozhodnutia, nakoľko súd mal za preukázané, že od februára 2013 sa na základe skutočností ku ktorým došlo v súvislosti s doposiaľ vedeným trestným stíhaním voči otcovi maloletého pre trestný čin sexuálneho zneužívania, sa styk otca s maloletým s poukazom na predbežné opatrenie nariadené tunajším súdom, ktorým súd styk otca s maloletým na čas do právoplatného skončenia konania o zákaze styku zakázal, styk nerealizuje, preto nepochybne došlo k zmene pomerov na strane maloletého a o styku otca s maloletým, ako aj o otázke zastupovania maloletého a správy jeho majetku, ktoré právo otcovi maloletému svedčí vzhľadom na uvedené len formálne je potrebné rozhodnúť nanovo. Práve z týchto dôvodov súd usúdil zmenu pomerov oproti úprave výkonu práv a povinností k maloletému nastolenej uvedeným rozhodnutím.

Súd rozhodujúci o návrhu matky na zákaz styku otca s maloletým vychádzal z výsledkov vykonaného dokazovania, v rámci ktorého prihliadol okrem iného aj na závery znaleckého posudku č. 19/2014 vypracovaného v konaní znalcom Mgr. Martinom Balkom, na názor maloletého C. zistený súdom dňa 19.08.2015, ako aj na všetky listinné dôkazy založené do súdneho spisu rodičmi maloletého, zohľadnil názor kolízneho opatrovníka, ako aj názor prokurátora.

Vykonané dôkazy vyhodnotil súd s poukazom na ust. 132 Občianskeho súdneho poriadku, každý jednotlivito a všetky vo vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadol na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho čo uviedli účastníci a dospel k záveru, že návrh matky je z časti dôvodný a v danom prípade je za zisteného skutkového stavu nevyhnutné, v záujme maloletého jeho styk s otcom obmedziť, tak ako s tým počíta ust. § 25 ods. 3 Zákona o rodine a to z viacerých dôvodov.

Obmedzenie alebo zákaz styku rodiča s maloletým dieťaťom prichádza do úvahy totiž len vtedy, keď súd zistí, že toto opatrenie je v záujme dieťaťa nevyhnutné a to z hľadiska ohrozenia jeho fyzického alebo psychického zdravia, alebo z ohrozenia jeho mravného vývoja, prípadne z hľadiska nevhodnosti životného príkladu rodiča pre maloleté dieťa so zreteľom na spôsob života, ktorý rodič vedie, prípadne z iných vážnych dôvodov.

Zákazom styku rodiča s dieťaťom sa rodičovi celkom odoberá právo stykať sa s dieťaťom, a to akýmkoľvek spôsobom. Je preto nepochybné, že zákaz styku rodiča s dieťaťom je najzávažnejším zásahom do rodičovských práv. Tento zásah sa však uskutočňuje predovšetkým v záujme dieťaťa, a je preto nevyhnutné na tieto záujmy prihliadať. Je potrebné, aby súd poznal aj názor maloletého dieťaťa, ak je schopné vzhľadom na svoj vek a celkovú rozumovú vyspelosť (duševnú, intelektuálnu) svoj samostatný názor súdu poskytnúť. Pri splnení týchto predpokladov má maloleté dieťa právo samostatne a slobodne vyjadriť svoj názor vo všetkých veciach, ktoré sa ho dotýkajú, a ak sa v týchto veciach koná, má právo byť vypočuté. Názoru dieťaťa sa pritom musí venovať náležitá pozornosť zodpovedajúca jeho veku a rozumovej vyspelosti.

Európsky súd pre ľudské práva vo svojej judikatúre opakovane konštatoval, že je v záujme dieťaťa, aby udržovalo rodinné väzky s odlúčeným rodičom a aby nebolo odtrhnuté od svojich koreňov a že dieťa má právo na to, aby dostalo príležitosť rozvíjať svoj vzťah ku každému z rodičov a prejavíť svoje city skutočne slobodne, bez akéhokoľvek vonkajšieho tlaku zo strany druhého rodiča. Zo všetkých pravidiel a povinností dbať na pravidelný kontakt rodiča s dieťaťom je výnimkou prípad, keď záujem dieťaťa vyžaduje, aby bolo dočasne stretávanie s jedným z rodičov obmedzené, alebo úplne zakázané. Vždy však ide o výnimočné riešenie a vážny zásah do výkonu rodičovských práv a povinností, ktorý môže byť odôvodnený len okolnosťami na strane dieťaťa, ktoré musia byť natoľko závažné, že okrem záujmu dieťaťa vyvoláva potrebu obmedziť prirodzený kontakt. Jediným kritériom pre vyslovenie obmedzenia, alebo zákazu styku je aktuálna nevyhnutnosť takéhoto opatrenia a záujem dieťaťa, z ktorého táto nevyhnutnosť vyplýva. Pri skúmaní dôvodnosti návrhu niektorého z rodičov na obmedzenie, prípadne zákaz styku druhého rodiča s maloletým je predovšetkým nevyhnutné spoľahlivo odhaliť pravý dôvod, prečo bol takýto návrh podaný. Je potrebné predovšetkým skúmať, či realizácia styku rodiča s dieťaťom skutočne ohrozuje záujem dieťaťa, alebo či ide iba o predstieraný stav vyvolávaný zámerným pôsobením rodiča, ktorému je maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti. V danom prípade súd tieto podmienky ohrozenia záujmu dieťaťa skúmal veľmi podrobne a za účelom jej náležitého zistenia nariadil znalecké dokazovanie, z ktorého výsledkov vplynulo, že práve na základe zváženia najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa dospel znalec k odporúčaniu zákazu styku otca s maloletým, s ktorým

záverom sa však súd vzhľadom aj na ďalšie vykonané dôkazy, keďže znalecké dokazovanie nebolo jediným dôkazom z ktorého súd vychádzal, nestotožnil práve z ohľadom na záujem maloletého, keďže z vykonaného dokazovania nevyplývala aktuálna nevyhnutnosť zákazu styku otca s maloletým, t.j. zamedzenia akémukoľvek kontaktu otca s maloletým, trebárs aj za asistencie tretích osôb pri styku. Podľa znalca môže v súčasnosti absencia styku s otcom stabilizovať psychický stav a psychosexuálny vývin maloletého, čo by sa vzhľadom na osobnostné charakteristiky otca a duševný stav maloletého, nedalo dosiahnuť pri expozícii (vystavovaní) maloletého prítomnosti otca. Znalec v posudku uviedol, že jeho odporúčanie vychádza jednak z psychologických charakteristík osobnosti otca maloletého dieťaťa a jeho celkového adaptačného potenciálu, ktorý je v dôsledku jeho abnormne štrukturovanej osobnosti so zmiešanými narcistickými, histriónskymi, dissociálnymi a paranoidnými črtami hranične znížený, ako aj z aktuálneho duševného stavu maloletého C., u ktorého je v rámci jeho vnútorného prežívania prítomná posttraumatická reziduálna (zostatková) ako aj obavná a vyhýbavá symptomatika, vo vzťahu k otcovi. Znalec tiež uviedol, že maloletý C. podľa intenzívne prežíva konfrontáciu s problematikou rodičovskej starostlivosti, je pre neho zaťažujúce a zraňujúce zaoberať sa spomienkami na vzájomné interakcie, ktoré prežil v minulosti, vo vzťahu k otcovi prežíva ohrozujúce pocity, v rámci projektívnej varianty kresby rodiny ho znázornil ako rozzúreného býka, ktorý rozdupe rádo vo väčšie postavy maloletého a matky. Pre maloletého už takáto riadená expozícia negatívnym a zraňujúcim intenzívnym emóciám vo vzťahu k otcovi predstavuje zvýšenú psychickú záťaž. Súd bez toho, aby tento záver znalca spochybňoval zastáva názor, že žiaden dôkaz v konaní vrátane znaleckého dokazovania, tak ako konštatoval aj prokurátor za účasti ktorého konanie prebiehalo, spoľahlivo a presvedčivo neodhalil príčinu súčasného psychického stavu maloletého a príčinnú súvislosť medzi neprípustným konaním otca vo vzťahu k maloletému, ktoré doposiaľ preukázané nebolo a obavným prežívaním maloletého vo vzťahu k otcovi konštatovaným znalcom. Pokiaľ ide o osobnosť otca a jej problematiku vo vzťahu k výchovnému pôsobeniu na maloletého a jej vplyv na zdravý vývoj maloletého a jeho prípadné ohrozenie v tomto smere, súd má za to, že sa prípadnému negatívnemu vplyvu otca na maloletého dá zabrániť rozhodnutím o asistovanom kontakte v rozsahu, v akom maloletého nemôže zaťažiť do tej miery, že by mu tým spôsobil akúkoľvek ujmu. Súd je toho názoru, že i v danom prípade je namieste zachovať maloletému právo nebyť odtrhnutý od svojich koreňov, tak ako to má na mysli judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva.

Je potrebné si uvedomiť, že zákaz styku rodiča s maloletým dieťaťom je opatrením krajného charakteru výrazne zasahujúcim do rodičovských práv, preto k jeho nariadeniu môže súd pristúpiť len v jednoznačne odôvodnených prípadoch. Dôvodom na zákaz styku môže byť každopádne potenciálna ujma na fyzickom zdraví dieťaťa, ujma na psychickom zdraví dieťaťa a ujma v inej než v zdravotnej oblasti (morálna, osobnostná). Fyzické zdravie dieťaťa reprezentuje jeho telesnú integritu. Zásah do telesnej integrity je zväčša dobre preukázateľný lekárske vyšetrením a obhliadkou tela, čo však v danom prípade preukázané nebolo, preto súd v tejto súvislosti nemôže zvažovať vyslovenie úplného zákazu styku. Preukázateľnosť ohrozenia psychického zdravia detí sa oproti fyzickému zdraviu sťažuje v dôsledku skutočnosti, že súd sa pri dostatočnom zistení skutkového stavu musí vysporiadať aj s rozlíšením, či uskutočňovanie styku rodiča s maloletým dieťaťom ohrozuje skutočne osobnosť dieťaťa a nejde len o predstieraný stav vyvolaný zámerným pôsobením rodiča, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do starostlivosti.

V danom prípade je zrejme, že matka v konaní nepredložila jediný dôkaz svedčiaci o popisovanom fyzickom násilí, resp. sexuálnom zneužívaní maloletého, napr. lekársku správu alebo správu z materskej školy, ktorú maloletý v inkriminovanom období navštevoval.

V rámci rozsiahleho dokazovania nebolo preukázané, že skutočnosti na ktoré matka s odvolaním sa na znalecký posudok uvádza, teda že C. má smutnú náladu, zníženú schopnosť tešiť sa a zníženú výkonnosť súvisia priamo s konaním otca maloletého. Z obsahu spisu, z lekárskech posudkov a správ o maloletom, ktoré boli vyhotovené v rámci trestného konania, čo však neznamená, že súd na ne nebude prihliadať, keďže v zmysle ust. § 132 O.s.p. je povinný prihliadnúť na všetko čo v konaní vyšlo najavo, je nesporné, že maloletý C. trpí ADHD syndrómom (porucha hyperaktivity), bol u neho zaznamenaný napr. oneskorený vývin reči, pre ktorý bol od roku 2010 v logopedickej starostlivosti, boli teda u neho objektívne zistené určité špecifické vývoja, v súvislosti s čím nemožno spoľahlivo uzavrieť, že závery znalca, na ktoré poukazuje matka súvisia len s prežitím traumatickej skúsenosti spojenej s atakmi otca voči maloletému, a to najmä za situácie, kedy abnormálne správanie otca voči maloletému nebolo doposiaľ preukázané a tak ako vyplýva z vyššie označeného trestného rozsudku, ktorý sa veľmi podrobne a

logicky zaoberá tvrdeným neprípustným konaním otca voči maloletému jediným dôkazom svedčiacim o konaní otca sú tvrdenia maloletého.

Pri rozhodovaní o návrhu matky súd teda ako vyplýva z vyššie uvedeného v prvom rade prihliadol na záujem maloletého, na ochranu jeho osobnej integrity, či už fyzickej alebo psychickej. Na zreteľ vzal však i právo maloletého na zachovanie jeho vzťahu k otcovi a prihliadol aj na názor maloletého, ktorý vzhľadom na vek maloletého a tomu zodpovedajúcu rozumovú vyspelosť vyhodnotil ako relevantný podklad pre rozhodovanie súdu a z ktorého vyplynulo, že napriek všetkému maloletý stretávanie s otcom za podmienky asistencie tretej osoby neodmieta.

Sumarizujúc všetky uvedené závery s prihliadnutím na výsledky vykonaného dokazovania súd sledujúc najlepší záujem maloletého zmenil ostatné rozhodnutie súdu o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a styk otca s maloletým obmedzil výlučne na stretávanie sa v akreditovanom zariadení za asistencie odborných pracovníkov organizácie Miesto pod slnkom n.o., so sídlom v F., akcentujúc tak potrebu zachovania aspoň minimálneho kontaktu dieťaťa s otcom.

Po zvážení všetkých okolností daného prípadu dospel súd napokon k záveru, že vzhľadom na všetky zistené skutkové okolnosti, že v danom prípade neboli splnené podmienky pre úplný zákaz styku otca s maloletým. Vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania, odporúčanie znalca, ale aj výpoveď maloletého dospel k záveru, že je nevyhnutné styk otca s maloletým oproti ostatnej úprave rozsudkom tunajšieho súdu 2P/11/2010-80 zo dňa 28.10.2010 s prihliadnutím na záujem maloletého obmedziť, nakoľko bolo preukázané, že za aktuálnej situácie a psychického stavu maloletého predstavuje jeho stretávanie s otcom v rozsahu určenom v rámci ostatnej úpravy styku pre maloletého neprípustnú záťaž, ale aj riziko ohrozenia jeho zdravého vývoja vyplývajúce z osobnostných čŕt otca zistených znaleckým dokazovaním.

Súd vo výroku tohto rozhodnutia zmenil aj úpravu práva zastupovať maloletého a spravovať jeho majetok, ktoré zveril za súčasnej situácie matke, s čím otec maloletého súhlasil, keď uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že nateraz akceptuje súdom určený rozsah styku, by právo zastupovania a správy majetku maloletého vykonával tak ako doposiaľ (od februára 2013) len formálne.

Súd v súlade s ust. § 24 ods. 5, veta prvá Zákona o rodine podľa ktorého, pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov dbá súd na právo toho rodiča, ktorému nebude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati, uložil matke vzhľadom na skutočnosť, že súd styk otca s maloletým do značnej miery obmedzil povinnosť písomne informovať otca maloletého o podstatných skutočnostiach týkajúcich sa maloletého v pravidelných mesačných intervaloch, vždy k 15. dňu kalendárneho mesiaca, počnúc právoplatnosťou rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a) Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak sa konanie mohlo začať aj bez návrhu.

O trovách štátu spočívajúcich v trovách znaleckého dokazovania rozhodne súd samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I, písomne, v štyroch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

- b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a),
- f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.